

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010217
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010217.6

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného X. P. a spol., pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného X. P. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 01.03.2016, sp. zn. 5T/34/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 06. decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 5T/34/2015 z 01.03.2016 ohľadne obžalovaného X. P. vo výroku o vine v bode 1/ a v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výrokoch o náhrade škody vzťahujúcich sa ku skutku v bode 1/.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v zrušenej časti v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 01.03.2016 sp. zn. 5T/34/02015 boli obžalovaní X. P. a A. J. obaja uznaní za vinných v bode 1/ z prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a obžalovaný X. P. v bode 2/ aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

- obv. X. P. spoločne s obv. A. J. dňa 15.11.2013 v čase asi od 23:10 do 23:25 hod. v Bratislave na A. ul. č. XX zozadu vedľa detského ihriska v kontajnerovom stojisku založili požiar, ktorý následne zničil tri plastové kontajnery na papier a plasty a ďalej poškodil vedľa stojace motorové vozidlo zn. Hyundai Lantra kombi, J.:BA-XXXSI, modrej farby, ktorému obhorel zadný nárazník, roztavili sa oba zadné svetlomety, obhorela tabuľka s evidenčným číslom, obhoreli dvere vedúce do batožinového priestoru a popraskalo zadné okno a motorové vozidlo zn. Peugeot 206, TEČ:ZM-XXXBB, striebornej farby, ktorému obhorel zadný nárazník, roztavil sa ľavý zadný svetlomet a obhoreli dvere vedúce do batožinového priestoru, čím týmto vznikla poškodená A. I., trvale bytom A. XX, I., poškodením vozidla Hyundai Lantra kombi škoda vo výške 642 €, poškodenej A. L., trvale bytom L. G. č. XX, Y. A., poškodením vozidla Peugeot 206 škoda vo výške 1 473 €, pričom jej bolo poskytnuté poistné plnenie poškodenou spol. Generali Poistovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, vo výške 760,50 € a poškodenej spoločnosti OLO, a. s., so sídlom Ivánska cesta 22, Bratislava, zničením troch 1 100 litrových plastových kontajnerov na triedený odpad škoda vo výške 612 €,

v bode 2/

- obv. X. P. dňa 15.02.2014 v čase medzi 19.00 hod. až 19.15 hod. na A. ulici v I. za obytným domom s terasou počas hry s E. S., P. K. a O. I. bez použitia násillia odcudzil E. S. mobilný telefón zn. Samsung

S4 mini, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, patriaci jeho matke - poškodenej B. S., trvale bytom A. 2, Z., čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 300 €,

Obžalovaný X. P. bol za to odsúdený podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 30 / tridsať / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej B. S., trvale bytom A. č. 2, Z., škodu v sume 300 € a spoločne a nerozdielne s obž. A. J. nahradiť poškodenej spoločnosti OLO a.s., Ivánska cesta č. 22, Bratislava, škodu v sume 612 € a spoločnosti Generali poisťovňa a.s., Lamačská cesta č. 3A, Bratislava, škodu v sume 760,50 € a poškodenej A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XX, I., škodu v sume 642 €.

Obžalovaný A. J. bol odsúdený podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6/šesť / mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. súd mu výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť / mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný k povinnosti spoločne a nerozdielne s obž. X. P. nahradiť poškodenej spoločnosti OLO a.s., Ivánska cesta č. 22, Bratislava, škodu v sume 612 € a spoločnosti Generali poisťovňa a.s., Lamačská cesta č. 3A, Bratislava, škodu v sume 760,50 € a poškodenej A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XX, I., škodu v sume 642 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XX, I., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Naproti tomu bol obžalovaný X. P. podľa 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V, sp. zn. 3 Pv 469/2014 zo dňa 21.04.2015 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej pätnásťdňovej lehote od vyhlásenia rozsudku, podal odvolanie obžalovaný X. P., jednak sám, ako aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že od začiatku popieral spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci, napriek tomu ho súd uznal vinným iba na základe svedeckých výpovedí pochybnej dôkaznej hodnoty, či už výpovede spoluobvineného A. J., ktorý ho usvedčoval, ale ktorý je drogovo závislou osobou a teda nedôveryhodnou osobou a nevie, prečo tak vypovedal, pričom výpoveď svedka Z. S. je založená iba na domnienkach, nakoľko uviedol, že celú situáciu videl iba z okna bytu na 9. poschodí, za tmy a bez potrebných dioptrických okuliarov. Rovnako namietal aj svedka B. B., ktorý je nedôveryhodný, ktorý vypovedal, že sa mu mal zdôveriť spáchaním predmetného skutku, bez prítomnosti tretích osôb a vypovedal s úmyslom mu poškodiť, nakoľko je väzobne stíhaný pre drogovú trestnú činnosť, z ktorej ho usvedčuje. Žiadal preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a aby odvolací súd sám rozhodol tak, že ho uzná vinným len z prečinu krádeže a uložil mu primeraný trest a z prečinu poškodzovania cudzej veci ho v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodí. Pred neverejným zasadnutím odvolacieho súdu obžalovaný výslovne prehlásil, že jeho odvolanie smeruje len proti výroku o vine v bode 1/ a voči výroku o treste a s tým súvisiacim výrokom o náhrade škody, nakoľko tento skutok nespravil.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a to aj z iných dôvodov, než ktoré v odvolaní uvádzal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na neverejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti determinovanej podaným odvolaním obžalovaného X. P. zistil, že prvostupňový odsudzujúci rozsudok vo vzťahu k bodu 1/ je nesprávny pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.), pričom vznikli aj pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.) a že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&lngID=0&zzsrlnkid=6756548&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>> (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.).

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený ináč než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Citované ustanovenie zákona vychádza z článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podstatu tohto ústavného článku tvorí vyjadrenie zásady riadneho zákonného procesu.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, veta prvá, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Právo obžalovaného na spravodlivý zákonný súdny proces, stíhanie len zo zákonných dôvodov, je najdôležitejšou zásadou trestného konania.

Odvolaací súd primárne konštatuje, že výrok o vine v bode 2/ napadnutého rozsudku nepreskúmaval, nakoľko obžalovaný X. P. voči tomuto skutku odvolanie nepodal a napokon ani nemohol podať, nakoľko na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine v bode 3/ obžaloby (zhodne bod 2/ prvostupňového rozsudku) s tým, že zo skutkov v bodoch 1/ a 2/ obžaloby sa cíti byť nevinný a následne na položené otázky súdu podľa § 333 ods. 3 písm. a) až j) odpovedal áno, prokurátor navrhol prijať vyhlásenie o vine obž. X. P., že je vinný v bode 3/ obžaloby a súd aj uznesením prijal toto vyhlásenie obžalovaného a zároveň rozhodol, že dokazovanie o skutkových zisteniach sa nevykoná, ale len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody a ochrannom opatrení.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, jeho odsudzujúcej časti, pokiaľ ide o odvolateľa X. P. vyplýva, pokiaľ ide o skutok v bode 1/ rozsudku, že súd poukázal na dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní výsluchmi obžalovaných, poškodeného P. K., splnomocnenca poškodeného W. K., svedkov Z. S., Denisa A., P. T., prečítaním výpovedí svedkov A. A. L., O. B. K., A. I. (správne I.), prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a spisového materiálu, pričom obžalovaný X. P. sa ku skutku v bode 2/ rozsudku (správne bod 2/ obžaloby, resp. bod 1/ rozsudku) uviedol, že tento nespáchal, že v inkriminovanom čase bol vonku spolu s obž. J. a vtedy svojou frajerkou P. T. a že J. ho nahováral, aby podpálili kontajner a T. povedala J., aby mu dal pokoj. Keď išiel s T. domov, po 1-2 minútach sa zastavili a videli, ako za nimi uteká obv. J. a videli dym z kontajnera. Potom ho nepustil k sebe domov, ale iba do brány domu. Obžalovaný A. J. spáchanie skutku priznal a súd aj prijal vyhlásenie tohto obžalovaného v zmysle ustanovenia § 257 ods. 7 Tr. por. a rozhodol, že dokazovanie o skutkových zisteniach sa nevykoná. Vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Splnomocnenec poškodeného W. K. sa ku skutku nevedela vyjadriť a že si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 612 €.

Svedok Z. S. uviedol, že videl obž. P., ako podpálil kontajner, že ho opoznal ho podľa toho, ako chodí a videl ho, ako uteká od kontajnera, bol tam ešte s jedným „chlapíkom“, pričom celá ulica o ňom vie, že podpaľuje kontajnery a ničí autá a pozoroval to z 9. poschodia a domnieva sa, že to bol obž. P..

Svedok B. A. uviedol, že obaja obžalovaní sa mu priznali, že podpálili ten kontajner, chválil sa tým a išlo o kontajner na A. ulici a že nemá dôvod svojou výpoveďou mu uškodiť.

Svedkyňa P. T. - bývalá priateľka obž. P. v prípravnom konaní uviedla, že všetci traja - obžalovaní a ona išli po chodníku k bráne domu obž. P. Obž. J. išiel kúsok za nimi a kričal na obž. P. a navádzal ho, aby to tam „podpálili“. Ona obž. P. chytila za ruku, aby s ňou išiel domov. Keď boli v bráne, kričal na nich obž. J., aby ho počkali a utekal za nimi. Vtedy už z kontajnerov išiel dym. Od kedy sa od nich oddelil a kým za nimi dobehol, to mohlo trvať tak 10 minút. Tých 10 minút sa s obž. P. prechádzali pri dome. Nikoho iného tam nevidela, lebo bola tam „strašná tma“. Ako to horelo, ani ako zhoreté to nevidela. Na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne a obž. J. k jej výpovedi uviedol, že nehovorí pravdu.

Súd následne poukázal na svedecké výpovede A. A. L., ktorá si ako poškodená škodu na vozidle zn. Peugeot ev.č. Y neuplatnila, nakoľko jej bola uhradená poisťovňou a ku skutku vedela uviesť iba toľko, že svoje vozidlo odparkovala dňa 15.11.2013 na A. ulici pri stojisku kontajnerov. Okolo polnoci jej volal sused, že má zhoreté auto, že svedkyňa O. B. K. vypovedala k okolnostiam uzatvorenia poisťovej zmluvy s poškodenou A. A. L. a svedkyňa A. I. ku skutku vedela uviesť iba toľko, že svoje vozidlo odparkovala dňa 15.11.2013 na A. ulici pri stojisku kontajnerov.

Z listinných dôkazov súd poukázal na odborné vyjadrenie, ohliadku miesta činu a fotodokumentáciu, správu k požiaru a ďalšie.

Po takto vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, dospel k záveru, že obžalovaný X. P. (aj A. J.) sa dopustili prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Uviedol, že obžalovaný A. J. sa k spáchaniu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. priznal a svoje konanie oľutoval a obžalovaný X. P. spáchanie tohto prečinu poprel. Z jeho spáchania je usvedčovaný výpoveďou obžalovaného - spolupáchatľa A. J., ktorý popísal ich spoločné konanie. Stojisko je za mrežami o rozmere cca 10 x 10 cm, preto musel obomi rukami otvoriť poklop a preto tam už zapálený papier nemohol vhodiť, to urobil obž. P.. Usvedčovaný je aj výpoveďou svedka Z. S., ktorý videl obžalovaného a opoznal ho podľa chôdze a svedka B. A., ktorému sa k spáchaniu tohto prečinu priznal, ktorým súd nemá dôvod neveriť. Naproti tomu súd výpoveď svedkyne P. T. považoval za motivovanú snahou napomôcť obž. P., ako bývalému priateľovi, nakoľko v tejto sú rozpory ohľadne časových súvislostí a nelogické tvrdenia.

Odvolací súd primárne konštatuje, že pokiaľ ide o namietanú vinu obžalovaného v súvislosti so skutkom v bode 1/ napadnutého rozsudku, táto bola aj podľa odvolacieho súdu preukázaná vykonaným dokazovaním a tak, ako prvostupňový súd, aj odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že obžalovaný X. P. sa dopustil uvedeného skutku, vzhľadom na dostatočné dôkazy, preukazujúce jeho účasť na spáchaní skutku a bolo nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku poškodil cudziu vec a spôsobil tak väčšiu škodu na majetku poškodených.

Podľa § 245 odsek 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. prečinu poškodzovania cudzej veci sa dopustí ten, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok a odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1/ a spôsobí ním väčšiu škodu.

Pokiaľ však ide o okolnosti majúce vplyv na posúdenie materiálneho korektívu, z nižšie uvedeného vyplýva ďalšia podstatná skutočnosť, že uvedeného skutku sa mal obžalovaný dopustiť ešte ako mladistvý a preto okresný súd sa bude musieť vysporiadať s uvedenou okolnosťou, nakoľko vzhľadom k ustanoveniu § 95 ods. 2 Tr. zák. prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá. Z napadnutého rozsudku táto okolnosť vôbec nie je zrejmá.

Okresný súd však v súvislosti s uvedeným skutkom sa dopustil aj iných pochybení a nepresností, ktoré mali vplyv na zrušenie aj výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku a tým aj celého výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a výroku o náhrade škody, súvisiacim s výrokom o vine v bode 1/.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, okresný súd ohľadne obž. X. P. poukázal, že bol doposiaľ trikrát odsúdený pre drogové trestné činy, naposledy trestným rozkazom zo dňa 02.12.2013, právoplatného dňa 28.12.2013 Okresným súdom Bratislava V pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest v trvaní 2 roky s určením skúšobnej doby do 18.12.2015 a podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov bol od 01.01.2010 štyrikrát priestupkovo prejednávaný a že prihladol na prevahu priťažujúcich okolností, že spáchal viac trestných činov a bol už súdne trestaný a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, takéto tresty, ich druh a výmera podľa názoru súdu splnia svoj účel.

Prvostupňový súd sa totiž dostatočným spôsobom nezaoberal s možným súbehom trestnej činnosti obžalovaného X. P. a napriek tomu, že si aj dal pripojiť spis Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/122/2014, tento neoboznámil na hlavnom pojednávaní a ani nevysvetlil, prečo neaplikoval ustanovenie o súhrnnom treste. Z odpisu registra trestov obžalovaného X. P. vyplýva, že prvé trestné

stíhanie pre prečin podľa §171ods. 1 Tr.zák. bolo rozhodnutím Okresnej prokuratúry Bratislava V zo 06.03.2012, č.k. 3Pv 587/11právoplatne podmiennečne zastavené 20.03.2012 so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 20.09.2013. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 zo 17.10.2013, sp. zn. 5T/81/13 bol právoplatne dňom 17.10.2013 uznaný z prečinu podľa §171 ods. 2 Tr. zák. Tr.zák. a odsúdený na trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok 6 mesiacov do 18.04.2015 a uložené mu bolo aj ambulantné ochranné liečenie protitoxikologické, z ktorého bol prepustený 03.05.2016. Tento rozsudok bol zrušený, vzhľadom na ďalšie odsúdenie trestným rozkazom z 02.12.2013 Okresným súdom Bratislava 5 sp. zn. 2T/127/13, právoplatným 28.12.2013, pre prečin podľa §171ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky do 18.12.2015. Aj tento trest bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 z 24.3.2015, sp. zn. 5T/122/14, právoplatným 24.6.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 23.04.2016 aj s uložením ochranného ústavného liečenia protitoxikologického. Odvolací súd aktualizovaním odpisu registra trestov ešte zistil, že obž. P. bol odsúdený ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5 zo 16.06.2017, sp. zn. 0T/118/17, právoplatným 16.06.2017 pre prečiny podľa § 289 ods 2, § 348ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody nepodmiennečne 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a aj k trestu zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky.

Bez pripojenia a oboznámenia uvedených súdnych spisov, nemohol okresný súd rozhodovať o ukladaní trestu obžalovanému, nakoľko nemohol posúdiť možný súbeh trestnej činnosti a prípadné ukládanie súhrnného trestu a taktiež bolo potrebné zaoberať sa, vzhľadom na skutok v bode 2/ napadnutého rozsudku, či neprichádza do úvahy ukládanie spoločného trestu, ak by tento trestný čin vykazoval znaky pokračovacieho trestného činu, ako sa doposiaľ javí.

Okresný súd a aj prokurátor v obžalobe prehliadol, že skutok v bode 1/ (bod 2/ obžaloby) mal spáchať obžalovaný X. P. 15.11.2013, teda v čase, keď ešte neprekročil osemnásť rok svojho veku, nakoľko dátum jeho narodenia je 21. 11.1995 a podľa § 94 ods. 1 Tr. zák. osoba, ktorá v čase spáchania trestného činu dovŕšila štrnásť rok a neprekročila osemnásť rok svojho veku, sa považuje za mladistvú.

Potom aj podľa § 110 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest alebo súhrnný trest páchatelovi, ktorý spáchal trestné činy jednak predtým, než prekročil osemnásť rok svojho veku, jednak po tom, čo tento rok dovŕšil, postupuje podľa § 41 a § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180101>>, pričom sa hranice trestných sadzieb pri trestných činoch spáchaných predtým, než prekročil osemnásť rok, posudzujú podľa § 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180101>>.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. zák. trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Ak teda okresný súd ukladal v danom prípade úhrnný trest, ktorý ukladal podľa § 245 ods. 2 Tr. zák., takto ukladaný trest bol aj z uvedeného pohľadu v rozpore so zákonom. Za prečin podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. je možné ukladať trest odňatia slobody od šesť mesiacov do 3 rokov, pričom vzhľadom k § 117 ods. 1 Tr. zák. tento bolo potrebné upraviť na 3 mesiace až 18 mesiacov (1 a pol roka). Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal, ako dospelý, zákon umožňuje ukládanie trestu odňatia slobody až na dva roky.

Okresný súd tak teoreticky, mohol ukladať obžalovanému len trest odňatia slobody od 3 mesiacov do dvoch rokov.

Úlohou okresného súdu bude preto oboznámiť spisy predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, všetko Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/81/2013, 2T/127/2013, 5T/122/2014, resp. aj posledným odsúdením 0T/118/2017, posúdiť možný súbeh trestnej činnosti obžalovaného, vysporiadať sa, či došlo k naplneniu všetkých znakov prečinu, ktorý obžalovaný spáchal ako mladistvý, z pohľadu § 95 ods. 2 Tr. zák. a až následne ukladať trest, podľa všetkých relevantných a do úvahy prichádzajúcich zákonných ustanovení, na ktoré bolo v tomto uznesení poukázané.

Pochybil okresný súd aj v adhéznom konaní. Pokiaľ súd uznal, že poškodená A. I. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody uplatnila nárok na náhradu škody (2.600,-eur)(nie je zrejmé, ktoré uplatnenie nároku poškodenej súd prečítal na hlavnom pojednávaní) a súd rozhodol, že obaja obžalovaní, teda nielen obžalovaný X. P., ale t.č. už odsúdený A. J. sú spoločne a nerozdielne povinní jej nahradiť jej škodu 642,- eur, pričom nesprávne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. túto poškodenú odkázal na občianske súdne konanie, hoci so zvyškom nároku mal túto poškodenú odkázať podľa §288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces. Odvolací súd opätovne upozorňuje prvostupňový súd, nakoľko novelou Trestného poriadku zák. č. 301/2005 účinného od 01.07.2016 došlo k zmene príslušných zákonných ustanovení, aj pokiaľ ide o adhézne konanie, keď podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku na náhradu, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Odvolací súd upozorňuje prvostupňový súd na ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil a vykonať prípadne ďalšie, ktorých potreba sa v priebehu konania prípadne preukáže.

Nad rámec prieskumnej povinnosti odvolací súd poukazuje aj na ďalšie zistené chyby, či už ide o nesprávnosť až zmatečnosť výrokov o náhrade škody vo vzťahu ku skutku v bode 2/, voči ktorému nebolo obžalovaným podané odvolanie (poškodená B. S. - mobilný telefón jej bol vrátený), resp. pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť napadnutého rozsudku, keď jednak uvedený dôvod oslobodenia obžalovaného (§ 285 písm. b/ Tr. por. nekorešponduje s právnou vetou oslobodenia (§ 285 písm. a/ Tr. por.), navyš chýba popis skutku (nestačí len uviesť na skutkovom základe obžaloby), navyš obžaloba bola na obžalovaného P. podaná pre tri skutky, pričom žiadna oprávnená osoba k oslobodzujúcej časti rozsudku však odvolanie nepodala.

Vzhľadom na zistené pochybenia, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd tak rozhodol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por., nakoľko išlo o chyby, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.